



**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

XIII. De indulgentijs ab Urbano VI. cunctis Fidelibus, intuitu Ordinis
Carmelitarum, concessis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

omnibus, qui contriti & confessi pie nostras Ecclesias visitaverint, ad nullum aliud opus sunt adstringendi, quam ad piam visitationem Ecclesiarum, modo supra declarato.

Esto autem etiam supra dixerimus, valde probabile esse, per hanc clausulam *contriti & confessi*, injungi Confessionem actualem, nihilominus sua non caret probabilitate, sufficere perfectam contritionem cum Confessione in voto, dummodo simul non praescribatur susceptio Eucharistiae, uti non praescribitur pro indulgentijs, de quibus loquimur, Fideles, licet actu non fuerint confessi, modo probabiliter perfectam habeant contritionem, simulq; propositum confitendi suo tempore, non debent, servatis alijs servandis, nostrarum Ecclesiarum visitationem intermittere, cum probabile sit, eos nihilominus praefatas indulgentias luerari posse.

CAPUT XIII.

De Indulgentijs ab URBANO VI. cunctis Fidelibus, intuitu Ordinis Carmelitarum, concessis.

QUIA sanctissimi Vatis ELIAE Successores, primi omnium Fidelium (ut manifeste tradunt Lectiones secundi Nocturni officij Divini festi Commemorationis solennis B. MARIE V. de monte Carmelo à sacra Rituū Congregatione non semel approbatæ) in monte CARMELO, Sacellum eidem beatissimæ Virgini MARIE construxerunt, & ad illud quotidie sapius convenientes, ritibus pijs, precationibus ac laudibus illam veluti singularem Ordinis tutelam, in principio Evangelicæ prædicationis coluerunt, passim ab omnibus, Fratres B. MARIE de monte Carmelo, appellari cœperunt. Hoc ipsum, præter alios complures, Joannes Trithemius Lib. 1. de ortu & progressu Ord. Carm. Capite VII. confirmat his verbis: *Sicut ex veterum lectione didicimus titulum hunc Carmelitæ maxime convenire scimus; quos ab exordio sue institutionis DEI Genitricem semper in maximo honore & reverentia habuisse non dubitamus. Enimvero non diu post Domini passionem, crescente per Judæam fide Christiana, Fratres montis CARMELO, Capellam in ejusdem montis latere, in DEI Genitricis honorem construxerunt.*

273.

Quinam primi omnium Templum aut Sacellum in honorem SS. Virgin. rexerint.

Cur, & quando Carmelita Fratres B. MARIE V. appellari cœperint.

Bbb 3

struxerunt.

struxerunt : eamq; in Ordinis sui Advocatam & Patronam elegerunt , & Fratres ejus deinceps appellati sunt. Sicut ergo à CARMELO Carmelita , ita à CEPPELLA quàm edificarunt , usq; in hodiernum diem , FRATRES BEATISSIMA DEI GENITRICIS appellantur. Et digna quidem denominatio , ut qui Dei Matrem speciali semper amore venerantur , etiam illius sint titulo decorati. Hactenus ille. Speciosissimum hunc titulum , licet non pauci Romani Pontifices confirmaverint , nonnulli , maximè in Anglia , spiritu invidiæ & invidia concitati , vehementer impugnarunt , asserentes Carmelitas non *Fratres B. MARIE DE I Genitricis* , sed ejusdem Montis Eremiticæ , inhabitantis montem Carmeli , per Angelum conversos nuncupandos.

Impugnatores Ord. Carmeli divinitus morte subitanea plectuntur.

Nota admirandum prodigium circa statuam beatiss. Virg. MARIE in favorem Carmelitarum.

274.

Urbanus VI. singulares confert indulgent. omnibus Carmelitarum Ordinem

Ad malevolos hos æmulos comprimendos , ac Carmeli Ordinis titulum tuendum ac propugnandum celeberrima Universitas Cantabrigiensis anno 1374. die 23. Februarij solemne decretum promulgavit : & plures ex impugnatoribus (Cæli Regina Clientum fuorum causæ patrocinate) subitanea morte mox divinitus sublati sunt. In eum Cestriæ in Anglia , solemnis eo tempore processio instituta fuit , in qua cum , juxta suum ordinem procedentes Carmelita , transisset , ante quandam ligneam DEIPARÆ Virginis imaginem , quæ proximè illis erat veneratione , dicerentq; , ei sese inclinantes : *MARIA*. Ligneæ imago eos capite inclinato resalutat , dignitate eisdem extenso , ter elatiori voce dicit : *ECCE HI SVNT FRATRES MEI*. Hoc tam rarò prodigio , DEIPARA Virgo divinitus manifestare voluit , quàm sibi probetur , & complacere præfatus Ordinis titulus ac nuncupatio. Vide sis hæc fusiùs conscripta apud *Lezana in Mariano Patronatu Cap. 5. num. 3.* Franciscum Porelium *Lib. de antiquis Ord. Carm. Tract. de Miracul. B. M. V. de monte Carmelo* , Dantes à Virg. *MARIA* & alios.

TANDEM causa hæc , per Illustriss. D. Bartholomæum Cardinalem S. Marcelli Presbyterum Cardinalem defertur ad URBANUM Pontificem Maximum ; qui ut detrahentium ac contradicentium ora obstrueret ac confunderet , titulumq; ab aliquot jam sæculis confirmatum , & à suis Prædecessoribus multoties confirmatum , magis commendaret , omnibus Christi Fidelibus , qui Ordinem ipsum , seu Fratres ejusdem Ordinis , *Ordinem* , seu *Fratres beatissima MARIE GENITRICIS DEI de monte Carmelo* vocaverint , nominaverint , seu appellaverint

si in gratia extiterint, indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum perpetuis temporibus duraturam concessit, anno 1380. Pontificatus sui anno secundo. Hanc indulgentiam postmodum confirmarunt SIXTUS IV. JULIUS II. ac GREGORIUS XIII.

Quoniam verò hæc indulgentia primum ab URBANO VI. non per Bullam, sed vivæ vocis oraculo concessa fuerit, non tamen ideo censendum est, fuisse revocatum ab URBANO VIII. per Constitutionem incipientem, *Alias felic. recordat. Gregorius Papa XV. sub die 20. Septemb. ann. 1631. in qua revocantur omnes concessiones, & gratiæ vivæ vocis oraculo, etiam ad instantiam Cardinalium concessæ, & ipsorum manu firmatæ.*

PRIMÒ, quia complures viri doctissimi existimant, in præfata revocatione minimè comprehendi concessiones indulgentiarum, siquidem Pontifex eas solum concessiones, gratiasq; vivæ vocis oraculorum, quæ à nonnullis minus canonica interpretatione extendebantur, ac perperam in Ecclesiasticæ disciplinæ jacturam executioni demandabantur, qui adæquatus fuit hujus revocationis finis, ut colligere est ex his ipsius Constitutionis verbis: *Sapè ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplina Ecclesiastica detrimentum executioni demandari: idcirco, quantum cum Domino possumus, his & alijs malis occurrere volentes, motu proprio &c. Constat autem indulgentias, ac præsertim hanc, de qua differimus, haud extendi minus canonicè, nec in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari, nec ex illa ullum sequi malum, aut cuiquam ali-quod inferri præjudicium, ex quo fit, ut quoad eam cesset adæquatus Constitutionis, dispositionisq; ejus finis; cessante autem fine adæquato Apostolicæ alicujus Constitutionis, cessat juxta unanimum Doctorum sensum & ipsa Constitutio, ejusq; dispositio.*

Secundò, quia Pontifex in dicta Constitutione non revocat absolute, & universaliter omnes concessiones, gratiasq; vivæ vocis oraculo quibusvis personis concessas, sed illas duntaxat, quæ concessæ fuerant Superioribus, ac personis cujuscunq; Ordinis, Congregationis, instituti, ac Societatis, vel ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis ac Societatibus, uti ex his patet verbis: *omnia & singula privilegia, facultates, licentias, ac gratias quascunq; per summos Pontifices Prædecessores nostros, ac per nos, vivæ vocis oraculo, & S. Rom. Ecclesiæ Cardo*

vel ejus Religios nuncupantes, Ordines vel Fratres B. MARIÆ V. de monte Carmelo.

275. Probatum, hanc indulgentiam nunquam fuisse revocatum.

Quænam vivæ vocis oracula ab Urbano VIII. revocata fuerint?

Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, ceterisque Superioribus, & personis cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti & Societatis, sive Sacularibus sive Regularibus, vel etiam ipsi Ordines, Congregationibus, institutis & Societatibus, etiam Societati IESU, aut quocumque rici seu presbyteris, aliisque personis predictis, quacumque de causa &c. revocationem sententiam revocamus. Quare sub hac revocatione minime continentur concessiones ac gratiae vivae vocis oraculo concessae alicui personae particulari, quae non sit de aliquo Ordine, Congregatione, Instituto vel Societate: nec etiam concessae omnibus Christi Fidelibus: indulgentia verò, de qua modo differimus, non fuit concessa Ordini nostro, nec nostris Fratribus, sed omnibus Christi Fidelibus vocantibus, nominantibus & appellantis &c. ergo in praefata revocatione non continetur.

276.

Privilegia
vivae vocis
oraculo
concessa,
& ab alijs
Pontifici-
bus ex cer-
ta scientia
innovata,
ac de novo
concessa,
non fuere
per Urbani
VIII. con-
stitutione
revocata.

TERTIO valde probabilis, & mihi certa videtur sententia doctorum asserentium, illa privilegia, quae primum vivae vocis oraculo concessa fuere, ac postmodum ab alio Pontifice ex certa scientia innovata, & de novo concessa, non fuisse revocata per praedictam URBANI VIII. Constitutionem. Quia cum confirmatio ex certa scientia, & innovatio vim habeant novae concessionis, privilegia quae prius tantum vivae vocis oraculo concessa fuerant, sed postea Sede Apostolica ex certa scientia confirmata, & innovata, post talem confirmationem & innovationem censentur concessa, nec de novo vivae vocis oraculo, verum etiam per Bullam: Constitutio vero URBANI gratias vivae vocis oraculo solum concessas revocat; quales non sunt istra hae URBANI VI. indulgentia non est: licet enim ab ipso anno 1380. primum vivae vocis oraculo concessa fuerit, postmodum revocata fuit a SIXTO IV. per Bullam incipientem, *Dum attempta medicina* sub dat. Romae ann. 1477. Kalendis Aprilis, Pontificatus sui anno sexto, fuit ex certa scientia approbata, innovata, & de novo concessa; cum Sanctitas sua in dicta Bulla, *ex certa scientia, & munitur* approbaverit, innovaverit, ac de novo concesserit singulas indulgentias, ac alias spirituales, & temporales gratias Ordini B. Mariae de monte CARMELO, & illius domibus, Ecclesijs & personis in genere, vel in specie quomodolibet concessas &c. cum autem dictio *quomodolibet* secundum Doctores complectatur omnia, & quocumque modos, nullamque patiatur exceptionem, dicendum erit,

TUM IV. confirmasse, innovasse ac de novo concessisse indulgentias à suis Prædecessoribus quovis modo, sive per Bullam, sive per Oraculum concessas, ac proinde etiam indulgentiam, de qua agimus: quæ propterea, cum non modo sit concessa per Oraculum URBANI VI. verum etiam per Diploma SIXTI IV. nullatenus comprehenditur, sub revocatoria vivæ vocis Oraculorum Constitutione URBANI VIII. Nec solus SIXTUS IV. verum etiam GREGORIUS XIII. in sua Bulla incipiente, *Ut laudes*. Dat. Romæ Pontificij sui anno sexto, Christi 1577. die 18. Septemb. prædictam URBANI VI. indulgentiam approbavit, confirmavit, innovavit &c.

Quinam Pontifices hanc confirmaverint indulgentiam?

277.

NOVA prorsus, omniq; admiratione digniss. visa est R. P. Theophilo Raynaudo *Part. 1. Cap. 3.* Operis sæpius citati, hæc URBANI VI. indulgentiarum elargitio, & mirificè benevolus in Marianum Ordinem affectus, quod abundè produnt subjecta ejusdem verba, & discursus. [Et quidem (inquit) hæc URBANI largitas, plurimorum subsequentiū Pontificum confirmatione stabilita adeò honorifica huic sacro Cœtui est; ut stuporem injiciat attentius eam consideranti. Concessas sanè indulgentias legi, certas pro aliquo orationes fundentibus, v. g. INNOCENTIUS IV. decem dies indulgentiarum elargitus est, precantibus pro Rege Francorum, ut refertur in Glossa Pragmaticæ sanctionis, & à Selva in Opere de Beneficijs. Adjecit ad eam summam CLEMENS Papa 100. dies, Joanne Ferraldo teste. Cumulavit insuper eam largitatem LEO X. anni integri erogatione, ut est apud Benedictum ad caput *Raynutius*, & apud Heliam Turonensem in Concordatorum defensione. Celebratur hæc è censu Theauri Ecclesiastici deprompta largitas. Et tamen agitur de Rege, nec qualicunq; sed de Ecclesia DEI jam olim benemeritissimo. Nec confertur indulgentia, nisi fundentibus orationem. Et est indulgentia aliquot dierum, & tandem nonnisi anni unius. Res hic est prorsus alia. Nam agitur de pauperculo aliquo Religioso, in quem quis incurrat, casu factum sibi obvium: nec mandatur precatio ulla, vel genuflexio, aut demissionis signum quodpiam: sed precisè deposcitur, ut quis dicat de obvio sibi Carmelita: *Ecce Frater gloriosissima Virginis MARIÆ*. Stipendium verò indultum est multò auctius; triennij scilicet, & totidem Quadragenarum. Me sanè (ut præmittebam) hæc exornatio stupore desigit. Est enim ornamentum genus, quod

Notanda P. Raynau- di hujus gratiæ Pontificiæ ponderatio. In pro- am. 3. verb. meretur quæst. 23. privil. 3.

Ccc

quod nunquam legi, nunquam audivi, in alio quocumque eventu esse collatum, ut ad nudam appellationem, aut demonstrationem certæ superstitis personæ, haud tenue stipendium promatur è Thesaurò Ecclesiastico. Sed nimirum perspexere Pontifices, tenerrimum DEIPARÆ affectum erga hunc Ordinem, velut abs se editum, & mammis pietatis lactatum, & in Filiorum ac Fratrum sortem ad optatum. Ideoque merito censuerunt, tantæ Matris affectum ea gratitudinis significatione esse recolendum; & Fideles ad id præstandum, indulgentiarum illecebra esse pelliciendos. Et hæc quidem filiatio ac fratria, prærogativa est Ordinis Carmelitani jam ab ejus cunabulis, auspice DEIPARA.]

C A P U T XIV.

Referuntur aliæ eximia indulgentiæ à diversis Pontificibus in perpetuum concessæ.

278.

Indulg. ad instantiam PP. Carm. Discalceatorum Fidelibus concessæ.



IXTUS V. ad instantiam, & intuitu PP. Carmelitarum. Discalceatorum benignissimè concessit, anno 1587. die 11. Julij, per Constitutionem incipientem, *Redatur &c.* omnibus Christi Fidelibus subjectas hic indulgentias, nunquam hæctenus revocatas, quibus etiam Confratres nostri frui valent. De

omnipotentis DEI misericordia (verba sunt Pontificis) ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus Authoritate consisti, FF. Discalceatis, & Christi Fidelibus, qui in illorum Ecclesijs Ferijs quintis Missæ, centum: qui verò prædicationi, aut Lectioni Verbi DEI interfuerint, alios centum: nec non qui ad orandum interim accesserint, quinquaginta dies; qui denique, confessi eo die ibi communicaverint, tres annos, & totidem quadragenas, de eis injunctis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentijs, misericorditer in Domino relaxamus.

Et quia non est aliud nomen sub Cælo, in quo oporteat nos salvos fieri, nisi nomen IESU, idcirco omnibus & singulis Christi Fidelibus, qui hoc modo salutariter alios, nempe suo vulgari aut latino sermone Laudetur Jesus Christus: & his, qui responderint: in sæcula, vel amen, aut semper: utriusque tam salutamentibus, quæ respondentibus, quinquaginta, ubicumque id factum fuerit: qui autem nomen IESU ore nominaverint reverenter, vel nomen MARIÆ virginis quinquaginta; qui verò in mortis articulo ore, vel corde (si ore non potuerint) idem nomen in-

vca.